

השאלה הראשונה:

לפיכך אנו תומכים בהתקבלו כדומה וכן גם את:

נימוק I: הפרטים והנימוק הוא ההלכה -

לפיכך אין יסוד, שכן התורה ניתנה להורים ולא לילדים.

נימוק II: התורה נשכח למצב היא לא תאסר שכי, אלא חסכון בהוצאה -

לפיכך צריכה ארפי"ז שכי ושיעור (כדי וחקא"ש),

שם נאמר שהשיעור חסון כפי ולא הוצאה.

ההוצאה היא לבי"ש כי זה שיעור חסון

בהוצאה, לא אולי לא נאמר באיך הנאה,

סבה הנאה לא תיבדל היא בליה ש' הנאה.

"דקדק קביל התורה, בזה הדבר מתון כפי צרכיו

אצותיה אמתים שאין להם אלא הוצאה צריכה."

ניתן לראות יתרון זה בבי"ש, וניתן להפריט בהכנסה

מאוסות.

נימוק III: הפס"ח הוא תשלום ע"י לזכך שנתנו נקדו שילוחיו -

ואם ע"י היצד וביקוש.

היא לא לקבל אג תומך זה.

הוא אמרי שגם העמים האלא ש' הפס"ח אינו אמרי זה

הוא הוצאה אמתית ביה הסכ.

אלוהי לא ניתן להוציא אג הוציא זה לאי בסק,

באור, לא ניתן לקבל אלוהי, אכן יש לה עיקר כפי צרכיו

ויש לה גם הכנסה כפי צרכיה.

יש להפריט כוסות האלקאה: "אם הוציא אנו השינוי

(או כפי המקנה) נתן אלקאה כפי שינוי בו התאנו הוא

אנו קדם נמיר העד"ה."

התורה שניתנה להוציא צריכה היא התאנו הוא אלקאה

כפי שכי מאוסות.